Lietas arhīva Nr. C-0566-18/3
ECLI:LV:VRT:2018:0627.C29677816.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valkā 2018.gada 27.jūnijā

Vidzemes rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Dreija
tiesas sēdes sekretāre S.Miķelsone,
piedaloties prasītāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē 2018.gada 28.maijā videokonferences režīmā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesu izskatīja civillietu **AAS „BTA Baltic Insurance Company" prasības pieteikumā pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu.**

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2016.gada 8.decembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasītāja AAS „BTA Baltic Insurance Company" iesniedza prasību, un lūdza piedzīt no atbildētājas SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" zaudējumus 5828,12 EUR apmērā, piedzīt tiesāšanās izdevumus un atzīt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus no piedzītās prasības summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Ar Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas p.i. D.Baltas 2017.gada 8.marta lēmumu lieta nodota izskatīšanai Valkas rajona tiesai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 15.novembrī /adrese/ tika appludināts dzīvoklis Nr.3, kas apdrošināts „BTA Insurance ??m??n?" SE, īpašuma apdrošināšanas polise Nr./numurs/ no 2013.gada 26.novembra līdz 2014.gada 25.novembrim, apdrošināti uguns, šķidruma vai tvaika noplūdes, dabas stihisko postu un trešo personu prettiesiskas rīcības riski.

Apdrošināšanas līguma darbības laikā apdrošinājuma ņēmējs vērsies pie prasītājas, norādot, ka ir iestājies apdrošinātais risks.

Saskaņā ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" 2014.gada 27.novembrī sastādīto aktu par konstatētajiem bojājumiem Nr./numurs/, konstatēts, ka /adrese/, dzīvoklim Nr.3 2014.gada 15.novembrī ir bojāta istabas un koridora griestu, sienu un grīdas apdare, kā arī bojāta virtuves iekārta (skapīši). Vienlaikus ar aktu konstatēts, ka minētie bojājumi radušies kopējās kanalizācijas sistēmas stāvvada aizsērējuma pirmā stāva zonā dēļ.

Par īpašumam nodarītajiem bojājumiem 2014.gada 20.novembrī sastādīts īpašuma bojājumu apskates protokols, fiksējot applūdes rezultātā radušos bojājumus, kas pēc būtības atbilst arī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sastādītajā aktā norādītajiem. Pēc īpašuma apskates SIA /Nosaukums A/ sastādījusi remontdarbu tāmes, nosakot kopējās remontdarbu izmaksas appludināšanas rezultātā radīto bojājumu (kustamajai mantai un nekustamajam īpašumam) novēršanai kopā 7221,43 EUR.

Izpildot savas saistības un pamatojoties uz noslēgto apdrošināšanas līgumu, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sastādīto aktu, apskates protokolu un tāmēm, prasītāja, ņemot vērā apdrošināšanas līgumā noteikto pašrisku 70 EUR kustamajai mantai un 70 EUR nekustamajam īpašumam, kā arī no aprēķinātajām remontdarbu izmaksām atskaitot pievienotās vērtības nodokli kopā 1253,31 EUR, 2014.gada 27.novembrī izmaksājusi cietušajai personai apdrošināšanas atlīdzību 5828,12 EUR (7221,43 – 1253,31 - 70 - 70) apmērā.

Norādīts, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" 2014.gada 27.novembrī aktā par konstatētajiem bojājumiem Nr./numurs/ dzīvoklim Nr.3, /adrese/, konstatēts aizsērējums kopējās kanalizācijas sistēmas stāvvadā, kas ir kopīpašumam piederošā inženierkomunikācija.

Uzskata, ka atbildētāja savlaicīgi neveicot kanalizācijas stāvvada tehnisko pārbaudi vai apskati un nenodrošinot mājas kopīpašumā esošās daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu, nav rīkojusies atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam, ir pieļāvusi traucējumu dzīvokļa Nr.3 īpašniekam, tādējādi nodarot šī dzīvokļa īpašniekam zaudējumus.

Prasītāja vērsusies pie atbildētājas ar pretenziju par zaudējumu atlīdzību, bet atbildētāja to noraidījusi.

Norādīts, ka 2014.gada 27.oktobrī „BTA Insurance ??m??n?" SE (iepriekšējais nosaukums - AAS „???)" kā meitas uzņēmumu nodibinājusi AAS „BTA Baltie Insurance ??m??n?", kuras vienīgais akcionārs un īpašnieks ir „BTA Insurance ??m??n?" SE.

2014.gada 29.decembrī starp „BTA Insurance ??m??n?" SE un AAS „BTA Baltic Insurance ??m??n?" noslēgts Reorganizācijas līgums, saskaņā ar kuru puses vienojušās par sadalīšanu, tādējādi no sadalāmās sabiedrības („BTA Insurance ??m??n?" SE) nodalīta un iegūstošajai sabiedrībai (AAS „BTA Baltie Insurance ??m??n?") nodota manta - aktīvi, pasīvi, tiesības un saistības, kas veido Baltijas biznesu (3.1.punkts), tostarp saistības, kas izriet vai var izrietēt no apdrošināšanas līgumiem prasības noilguma noteiktajā periodā (3.1.2.punkts). Saskaņā ar minētajā līgumā iekļautajām definīcijām, Baltijas bizness nozīmē sadalāmās sabiedrības saimnieciskās darbības veidu, kas sastāv no sadalāmās sabiedrības veiktās komercdarbības Latvijā, Lietuvā un Igaunijā.

Ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2015.gada 1.jūlija lēmumu Nr.6- 12/118251 par minēto reorganizāciju – sadalīšanu veikti attiecīgi ieraksti komercreģistrā.

Tādējādi prasītāja ieguvusi prasījuma tiesības pēc minētā īpašuma apdrošināšanas līguma.

Prasība celta pamatojoties uz Civillikuma 1759., 1773., 1775. un 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu, 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6. un 13.punktu, likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu.

Atbildētāja 2017.gada 20.janvārī par prasības pieteikumu tiesai sniedza rakstveida paskaidrojumu, kurā prasību neatzina, lūdza to noraidīt.

Norādot uz Civillikuma 1792.panta nosacījumiem, atbildētāja uzskata, ka prasītāja atsaucoties uz neatļauto darbību (bezdarbību) no atbildētājas puses, pati tikai pēc īpašnieka iesnieguma, nepārliecinoties vai remonts ir paveikts, izmaksājot tam atlīdzību, ļoti paviršī izvērtējusi pieprasīta zaudējuma nodarīšanas apstākļus un atlīdzinājuma apmēru, vispār nevērtējot zaudējumu vērtējuma samērojamību ar priekšmeta (dzīvokļa stāvoklis) vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

Norādīts, ka atbildētāja savas atbildības robežās vienmēr laicīgi pilda savus pienākumus, šajā gadījumā kanalizācijas stāvvada (kalpošanas laiks vismaz 60 gadi, MK Nr.907, 2.pielikuma 2.1.3., 2.1.4.apakšpunkti) pārbaudi, un prasītāja pretējo nav pierādījusi.

Norādīts, ka prasītāja atzinusi faktu, kas apstiprināts atbildētājas 2015.gada 27.janvāra vēstulē Nr./numurs/ „Par zaudējumu atlīdzināšanu", 2014.gada 27.novembra aktā un 2014.gada 20.novembra īpašuma bojājumu apskates protokolā, ka noplūde notikusi caur dzīvokļa Nr.8 virtuves izlietni un tikai šī dzīvokļa īpašniekam bijusi tam brīva pieeja. Turklāt stāvvada aizsērējums radies sadzīves notekūdeņiem neatbilstošu piejaukumu (sadzīves atkritumu) dēļ. Tāpēc atbildētājai, veicot vizuālo apsekošanu, nav bijis iespējams viennozīmīgi konstatēt attiecīgā kanalizācijas stāvvada (kalpošanas laiks vismaz 60 gadi) posma nomaiņas/remonta nepieciešamību.

Uzskata, ka appludināšana (zaudējumi) notikusi tādu apstākļu dēļ, kurus atbildētāja nevarēja paredzēt un tai arī nebija tas jāparedz, un Civillikuma 1773.,1774.panta izpratnē šāds zaudējums ir nejaušs zaudējums, kas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem, un to nevienam (šajā gadījuma atbildētajai) nav jāatlīdzina.

Secina, ka dzīvokļa appludināšana faktiski notikusi nevis atbildētājas, bet citu personu (īpašnieku vai kopīpašnieku) vainas dēļ, un pret tiem prasītajai arī vajadzēja vērsties tiesā.

Norādot uz Civillikuma 1776.panta pirmo un trešo daļu, uzskata, ka no prasības pieteikuma satura nevar izdarīt secinājumus, ka appludināta dzīvokļa īpašnieks ir veicis visus nepieciešamos pasākumus, lai dzīvokļa īpašumam nodarīto zaudējumu apmērs nerastos vai vismaz nepalielinātos - tam pēc ūdens noplūdes bija jāveic visi nepieciešamie un iespējamie pasākumi, lai novērstu sava īpašuma tehniskā stāvokļa turpmāku pasliktināšanu un tādējādi izvairīties no jauna zaudējuma rašanās.

Tāpēc atbildētājai nav saprotams, ka prasītāja, neizvērtējot visus iepriekš minētos apstākļus, nepieprasot pamatojumu no apdrošināšanas pieprasītāja, neskatoties uz acīmredzamo apdrošināšanas ņēmēja bezdarbību vai pat rupju neuzmanību, varēja bezstrīdīgi izmaksāt norādīto zaudējumu atlīdzību un šobrīd regresa kārtībā prasīt, lai atbildētāja atlīdzina nesamērīgi lielus zaudējumus, kurus pati prasītāja un apdrošināšanas saņēmējs varējuši novērst vai mazināt.

Norādīts, ka prasītāja nav iesniegusi tiesai un otrai pusei nedz līgumu par remontdarbu veikšanu, nedz arī dokumentus, kas apliecina maksājumus par paveiktajiem remontdarbiem un iegādātajiem materiāliem, nav iesniegti arī fotouzņēmumi, kas varētu parādīt dzīvokļa stāvokli pirms/pēc appludināšanas un pēc remonta, un pierādītu paveikta remonta samērojamību ar iepriekš bijušo. Atbildētajai (gadījumā, ja tā tiešam ir vainīga) nav jāuzlabo dzīvokļa stāvoklis, jo nevienam nav tiesību netaisni iedzīvoties uz cita rēķina. Uzskata, ka nav pieradīts prasītā atlīdzinājuma apmērs (sākotnējā aktā, kuru parakstīja arī dzīvokļa īpašniece, ir norādīts, ka bojātas tapetes 52m^2, laminēts 11,5m^2 platībā un 1 durvis, kas nekādā gadījumā nevar maksāt EUR 5828,12, un nav pierādīta atbildētājas vaina.

Atbildētāja uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi tās vainu, remontdarbu paveikšanas faktu un attiecīgi savu zaudējumu atlīdzības prasījumu.

2017.gada 15.februārī tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētājas paskaidrojumu.

Norādīts, ka atbildētājas apsaimniekošanas darbību nepienācīgu veikšanu apstiprina konkrētais notikums - ūdens noplūde. Tāpat atbildētājas 2014.gada 27.novembra akts par konstatētajiem bojājumiem Nr./numurs/, kuru sastādījuši attiecīgie atbildētājas darbinieki, par dzīvoklim nodarītajiem bojājumiem kopējās kanalizācijas sistēmas stāvvada aizsērējuma pirmā stāva zonā dēļ. No minētā akta secināms, ka atbildētājas pārziņā esošā stāvvada aizsērējums ir bijis dzīvoklim nodarīto bojājumu cēlonis, no kā sekojoši izriet, ka atbildētāja nav veikusi visas darbības, lai šāda bojājumu nodarīšana dzīvoklim nenotiktu, piemēram, laicīgi nomainot stāvvadu.

Lai arī atbildētājs ir cēlis iebildumus un norādījis, ka savas atbildības robežās ir pildījis laicīgi kanalizācijas stāvvada pārbaudes, šos iebildumus apstiprinoši pierādījumi nav iesniegti, tādējādi nav konstatējams vai stāvvads ir bijis remontēts vai mainīts. Tāpat nav pierādījumu par stāvvadu apsekošanu, turklāt, ja stāvvads arī būtu bijis apsekots un neilgu laiku pēc tās notiktu ūdens noplūde, būtu vērtējams jautājums par to, vai apsekošana nav bijusi vien formāla.

Norādīts, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka izpildījusi Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 13.3.punkta prasības par inženierkomunikāciju vizuālo pārbaudi reizi mēnesī. Ir veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude, tajā skaitā, kanalizācijas sistēmai, un šīs darbības ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības. Atbilstoši minēto noteikumu 6.punktam, dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Izskatāmajā lietā atbildētājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu tam, ka šādas apsekošanas ir veiktas no atbildētāja puses.

Norādot uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 7.punkta nosacījumiem, uzskata, ka nav pamatota arī atbildētājas iebilde, ka noplūde notikusi caur 8.dzīvokļa izlietni un tikai šī dzīvokļa īpašniekam bijusi tai brīva pieeja, jo iebildumi nav pamatoti ar pierādījumiem, ka atbildētājai 8.dzīvokļa apsekošanu nepieciešamības gadījumā īpašnieks būtu liedzis.

Nepiekrīt, ka konstatējams nejaušs zaudējums. Noteikums, ka nejaušs zaudējums nevienam nav jāatlīdzina, izriet no tā, ka nav iespējams konstatēt šāda zaudējuma cēlonisko sakaru ar kādas personas prettiesisko rīcību. Nav arī atbildības otrā priekšnoteikuma - vainas (Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības, sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Mans īpašums, 2000.gads, 270.lpp.).

Prasītāja uzskata, ka ir pierādījusi, ka applūšanas rezultātā radušies zaudējumiem ir cēlonisks sakars ar atbildētājas prettiesisko rīcību - bezdarbību, nenodrošinot mājas kopīpašuma esošās daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Iesniegtajā tāmē ir atspoguļoti konstatēto bojājumu novēršanai nepieciešamie darbi atbilstoši veicamā darba tehnoloģiskajam procesam, piemēram, sienu apdarei - tapešu noņemšana no sienām, sienu sagatavošana tapešu līmēšanai, tapešu līmēšana, kā arī ietverot nepieciešamos materiālus un mehānismus. Papildus norādīts, ka, ja klientam pirms apdrošināšanas gadījuma bija viendabīga materiālu apdare, viņam ir tiesības pieprasīt, lai viņam sienas un griesti ir tādi arī pēc bojājumu novēršanas, tādējādi veicamo darbu apjoms nevar būt vienāds ar aktā konstatēto bojājumu platību.

Prasība pret atbildētāju celta par dzīvokļa īpašumam noliešanas rezultātā radīto zaudējumu, ko prasītāja atbilstoši lietā iesniegtajai remontdarbu tāmei ir kompensējusi cietušajai personai - dzīvokļa īpašniekam, atlīdzināšanu. Remontdarbu tāme atspoguļo nepieciešamos darbus, lai novērstu radītos bojājumus nekustamajam īpašumam un izmaksas, atbilstoši Augstākās tiesas 2008.gada 29.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-332 norādītajam, ir kritērijs pēc kura iespējams noteikt kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā jeb tagadējās mantas samazinājums.

Atsaucoties uz judikatūrā izteiktajām atziņā, secina, ka nekustamais īpašums jau ir bojāts, un tas ir bojāts atbildētājas neattaisnojamas rīcības dēļ, tad zaudējumu apmērs jeb lietas tagadējās vērtības samazinājums ir vienāds ar nepieciešamo darbu izmaksām, kas attiecīgi arī norādītas remontdarbu tāmē. Uzskata, ka atbildētājas paskaidrojumos norādītie argumenti nav pamatoti.

No atbildētājas 2017.gada 20.jūnijā saņemts papildus paskaidrojums par prasītājas atsauksmi.

Norādīts, ka prasītāja arī atsauksmi sniedzot nav iesniegusi tiesai un otrai pusei nedz līgumu par remontdarbu veikšanu, nedz arī dokumentus, kas apliecina maksājumus par paveiktajiem remontdarbiem un iegādātajiem materiāliem, nav iesniegti arī fotouzņēmumi, kas varētu liecināt par dzīvokļa stāvokli pirms/pēc appludināšanas un pēc remonta un apstiprināt paveikta remonta (ja tāds vispār ir paveikts) samērojamību ar iepriekš bijušo. Atbildētajai (gadījumā, ja tā tiešam ir vainīga) nav jāuzlabo dzīvokļa stāvoklis, jo nevienam nav tiesību netaisni iedzīvoties uz cita rēķina.

Uzskata, ka nav pieradīts atlīdzinājuma apmērs un atbildētājas vaina, tāpēc prasība ir noraidāma.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā un atsauksmē norādītajiem apstākļiem un pamatiem, lūdza to apmierināt. Papildus paskaidroja, ka tāmi sastādījis sertificēts būvinženieris, un nav pamats to apšaubīt. Prasītāja samazinājusi zaudējumu summu, atskaitot pašrisku, pievienotās vērtības nodokli un pozīcijas, kas attiecās uz darba samaksu. Prasītājai nav nepieciešamības, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību, pārliecināties par dzīvokļa pašreizējo stāvokli pēc izmaksu veikšanas, jo prasītāja savas saistības pret cietušo ir izpildījusi pilnā apmērā. Cietušais ar saviem naudas līdzekļiem var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Nepiekrita atbildētājai, ka nepieciešams iesniegts līgumus par prasītājas un trešo personu attiecībām. Atbildētājas vaina ir pierādīta ar Rīgas namu pārvaldnieka aktu par konstatētajiem bojājumiem. Aktā norādīts par kopējās kanalizācijas sanitārietaišu sistēmas stāvvada aizsērējumu pirmā stāva zonā. Ar to saprotams, ka atbildētāja nav pienācīgi veikusi apsaimniekošanu un vienu reizi mēnesī saskaņā ar normatīvajiem aktiem nav pārbaudījusi stāvvadus un komunikācijas. Atbildētāja nav sniegusi nekādus pierādījumus par to, ka ir apsekojusi kaut reizi stāvvadu, to tīrījusi. Prasītājas darbiniekiem un ekspertiem nav pienākums konstatēt, kur reāli notikusi ūdens noplūde. To konstatēja Rīgas namu pārvaldnieka konkrētie darbinieki, santehniķi, kuri ir pilnvaroti ieiet dzīvoklī avārijas gadījumā un apkopt minētos stāvvadus. No atbildētājas paskaidrojumiem saprotams, ka pastāv strīds par naudas summām, kas tika izmaksātas, nevis konkrēto negadījumu. Prasītāja sniedza atsauksmi ar norādēm uz zaudējumu apmēru. Prasītāja norādīja atbilstoši kādiem kritērijiem tiek sastādītas tāmes, veikta izmaksa par bojājumiem.

SIA /Nosaukums A/ jau no ilgstoši strādā ar apdrošinātāju. Viņiem ir būvprojektu ekonomisko daļu apjomu tāmju sastādīšanas sertifikāts, būvinženieru savienības sertifikāts. Prasītāja SIA /Nosaukums A/ uzticas. Ar Rīgas namu pārvaldnieku prasītājai ir daudz lietu.

2014.gada 15.novembrī tika appludināts dzīvoklis. Atbildētāja aktu sastādīja 27.novembrī. Tas jau liecina par atbildētāja bezdarbību, jo noliešana notika daudz agrāk. Ja būtu laicīgi veikta apskate, pieļāva, ka zaudējumi būtu mazāki. Atlīdzības pieteikums no klientes saņemts 20.novembrī. Avārijas dienestam paziņots 15.novembrī plkst.20.55. Prasītājas atbildīgie darbinieki ir pārliecinājušies, ka noticis negadījums. Prasītāja saņem pieteikumu par atlīdzību un tikai tad var ierasties un pārliecināties. Aktu saņem no Rīgas namu pārvaldnieka, ja pieprasa; ja ir otrs eksemplārs, tad to iesniedz klients. Pieļāva, ka akvārija pamatnē atrodas elektroinstalācija, kur iekļūstot ūdenim, tā sabojājas vai izdeg, jo tur ir vesela sistēma. Līdz ar to, tika konstatēts, ka akvārijs nedarbojas.

Norādīja, ka tie ir tiešie zaudējumi, kurus nodarīja atbildētāja, nevis mājas iedzīvotājs, jo stāvvadi netika apsaimniekoti. Stāvvadi jāapkopj vienu reizi mēnesī, ko nosaka normatīvie akti.

Tiesas sēdē atbildētājas pilnvarotā pārstāve /pers. M/ nav ieradusies. 2018.gada 28.maijā saņemts viņas iesniegums, kurā lūgts lietas izskatīšanu atlikt, jo jāpiedalās divās civillietā Rīgas apgabaltiesā, un lielās juristu noslodzes dēļ un lietas īpatnību dēļ nav iespējams nodrošināt cita atbildētāja pārstāvja piedalīšanos, lūdz neierašanos atzīt par attaisnojošu.

Tiesa pārliecinājās Tiesu informācijas sistēmā, ka Rīgas apgabaltiesā civillietas Nr./numurs/ izskatīšana nolikta no plkst.11.00 līdz 11.30, bet civillietas Nr./numurs/ izskatīšana nolikta no plkst.11.30 līdz 12.00. Šīs civillietas izskatīšana nolikta plkst.13.30 videokonferences režīmā, un tiesa uzskata, ka pilnvarotajai pārstāvei nav šķēršļu ierasties uz lietas izskatīšanu no Rīgas apgabaltiesas Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Uzklausījusi prasītājas pilnvarotā pārstāvja viedokli, tiesa nolēma lietu izskatīt bez atbildētājas pilnvarotās pārstāves /pers. M/ klātbūtnes.

Tiesas sēdē 2018.gada 11.janvārī atbildētājas pilnvarotā pārstāve /pers. M/ prasību neatzina, uzturēja spēkā rakstveidā sniegtos paskaidrojumus. Papildus paskaidroja, ka daudzdzīvokļu māja /adrese/ tiek pārvaldīta uz likuma pamata, jo šīs mājas īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības. Līgums par apsaimniekošanu noslēgts ar Rīgas domi. Izteica izbrīnu, ka prasītājai nav pienākums iet apsekot to, ko apdrošina, ne pārliecināties, kāds ir nekustamās vai kustamās mantas stāvoklis apdrošināšanas brīdī. Lietā nav apdrošināšanas līguma, lai saprastu apdrošināšanas gadījumu, ir atsevišķi līgums un ir atsevišķi polise. Šinī gadījumā netiek atrunāts, kad tiek izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība. Ja polise ir līgums, tad šeit nav atrunāti gadījumi un nav redzams, kas konkrēti apdrošināts, un nav nofiksēts kādā stāvoklī īpašums bija pirms negadījuma, pirms polises noslēgšanas.

Bojājumu stāvvadā kanalizācijas sistēmā – aizsērējumu pirmā stāva zonā atbildētāja ir bijusi un konstatējusi, bet tas nenozīmē, ka ir sistēmas plīsums un ir precizēts, ka šis negadījums konkrēti noticis 8. dzīvoklī, kur pa virtuves izlietni nācis aizsērējums augšā, bet tas nenozīmē, ka vainojama kopīpašuma sistēmas daļa, kas ir kopīpašumā ne privātajā daļā. Prasītāja nav apsekojusi dzīvoklis Nr.8. Prasītāja nevar pierādīt to, ka, ja ir no augšas bijusi noplūde dzīvoklī Nr.3, tad kā zaudējumi var rasties no griestiem, ja Rīgas namu pārvaldnieks norāda, ka aizsērējums ir pirmā stāva zonā, tā ir grīdas zona.

Norādīja, ka nav zināms, uz kāda tiesiska pamata apdrošināšanas kompānija tika pieaicinājusi neatkarīgu speciālistu, lai apseko zaudējumus, vai tāmē ir iekļauta cena par SIA /Nosaukums A/ speciālista darba veikšanu, vai tas ir iekļauts citos nosacījumos vai līgumos? Ja norādīts, ka noplūdes gadījums noticis 15.datumā, tad apsekošana bijusi 20.datumā, bet fotogrāfijās redzami pilieni uz durvīm un virtuves skapīšiem. Vai pa piecām dienām šīs piles būtu saglabājušās un nebūtu nožuvušas? Izteica neizpratni, kā var būt zaudējumi akvārijam, kur stikli jātīra un zivis jāpabaro, ka jālabo žurnālu galdiņam tikai virsma, nevis kājas; prasītāja nav nofiksējusi, no kāda materiāla ir virtuves skapīši, tādējādi apšaubīja pozīcijas tāmē par zaudējumiem.

MOTĪVU DAĻA

Uzklausījusi prasītājas un atbildētājas pilnvaroto pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdēs, pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzina, ka prasības pieteikums ir pamatots un apmierināms.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā noskaidrots, ka atbildētāja veic daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, pamatojoties uz pilnvarojuma līgumu, kas noslēgts ar Rīgas domi, jo dzīvojamo māju dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši. Pusēm par šo faktu strīds nepastāv, un tiesai minētais līgums nav iesniegts, līdz ar to tiesa atzīst, ka minētais fakts nav jāpierāda.

Lietā nav strīda, ka 2013.gada 25.novembrī starp „BTA Insurance Company" SE kā apdrošinātājs un /pers. R/ kā apdrošinājuma ņēmēju (apdrošinātais /pers. S/) tika noslēgta īpašuma apdrošināšanas polise Nr./numurs/, saskaņā ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis Nr.3 /adrese/ un kustamā manta, līguma periods no 26.11.2013. līdz 25.11.2014., apdrošinot visus riskus, tajā skaitā – šķidruma un tvaika noplūde, pašrisks 70 EUR.

Ar 2014.gada 29.decembra reorganizācijas līgumu, kura izraksts pievienots lietai, un Latvijas Republikas uzņēmumu reģistra 2015.gada 1.jūlija lēmumu Nr.6-12/118251 „Par reorganizācijas ierakstīšanu komercreģistrā" pierādīts, ka sadalīšanas rezultātā, nodalot daļu mantas no komercsabiedrības „BTA Insurance Company" SE un pievienojot to komercsabiedrībai AAS„BTA Baltic Insurance Company" prasītāja ieguva prasījuma tiesības pēc 2013.gada 25.novembrī noslēgtās apdrošināšanas polises.

Tāpat lietā noskaidrots, un par to strīds nepastāv, ka 2014.gada 15.novembrī atbildētāja saņēma /pers. S/ pieteikumu par dzīvokļa Nr.7 /adrese/ apsekošanu, un 2014.gada 27.novembrī atbildētājas komisija minētajā dzīvoklī sastādīja aktu par konstatētajiem bojājumiem Nr./numurs/. Ar minēto aktu atbildētāja konstatēja, ka istabā bojātas sienas apdares tapetes un flīzes 45 kvm, griestu tapetes 8 kvm, grīdas lamināts 10 kvm, vienas durvis un virtuves iekārta (skapīši); koridorā bojāts lamināts 1,5 kvm. Kā „labs" novērtēts dzīvokļa stāvoklis pirms bojājumu rašanās, vērtējot neskarto telpu tehnisko stāvokli. Konstatēts bojājums – kopējās kanalizācijas sistēmas stāvvada aizsērējums pirmā stāva zonā. Tas pierādīts ar pievienotā akta kopiju.

2014.gada 20.novembrī apdrošinājuma ņēmējs /pers. R/ iesniedzis prasītājai atlīdzības pieteikumu par negadījumu. 2014.gada 20.novembrī SIA /Nosaukums A/ eksperts /pers. T/ sastādījis īpašuma bojājumu apskates protokolu, kurā norādīti gan konstatētie bojājumi, gan bojājumu novēršanai nepieciešamie resursi, to apjoms kvadrātmetros. Pēc klienta vārdiem norādīts, ka notikusi šķidruma noplūdes no augšējā dzīvokļa Nr.8, bijis

aizdambējies kanalizācijas stāvvads un caur izlietni virtuvē noplūde uz dzīvokli Nr.3. Norādīts, ka iespējami papildus bojājumi, atverot apdares. Norādīts, ka kosmētiskais remonts veikts 2013.gadā, kvalitatīva apdare. Tas pierādīts ar pievienotajām minēto dokumentu kopijām.

Ar SIA /Nosaukums A/ 2014.gada 21.novembrī sastādītajām remontdarbu tāmēm, kuru kopijas pievienotas lietai, pierādīts, ka appludināšanas rezultātā nodarīto bojājumu novēršanai kustamai un nekustamai mantai nepieciešami 7221,43 EUR.

Ar pievienoto 2014.gada 28.novembra maksājuma apstiprinājumu pierādīts, ka apdrošinātajai personai /pers. S/ prasītāja izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 5828,12 EUR apmērā, kas aprēķināta atskaitot no 7221,43 EUR PVN un pašriskus, kā tas norādīts prasības pieteikumā.

Lietā pastāv strīds par to, vai dzīvoklim Nr.3 /adrese/ nodarītie zaudējumi sakarā ar appludināšanu, ir cēloniskā sakarā ar atbildētājas neattaisnojamu rīcību, tas ir, vai atbildētāja vainojama zaudējumu nodarīšanā.

Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību (personas tiesību

aizskārumu) un tās pamati ir: 1) nodarītajā prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars (*Kalvis Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA., Rīga, 2006., 172. un 246.lpp.*). Iztrūkstot kādam no minētajiem pamatiem, zaudējumu atlīdzības pienākums neiestājas.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka dzīvojamo māju, kurā notikusi appludināšana, pārvalda un apsaimnieko atbildētāja, jo atbildētāja to ir atzinusi, un par to strīds nepastāv.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteikts, ka pārvaldīšanas tiesiskajās attiecībās, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojami Civillikuma noteikumi par pilnvarojuma līgumu.

Tādējādi pēc būtības apsaimniekošanas līgums uzskatāms par pilnvarojumu Civillikuma 2289.panta izpratnē, kad viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs - šajā gadījumā dzīvojamās mājas pārvaldnieks) uzņēmusies izpildīt otrai (pilnvarotājam, uzdevuma devējam - šajā gadījumā dzīvojamās mājas valdītājam - Rīgas domei) zināmu uzdevumu, proti, uzturēt un apsaimniekot dzīvojamo māju.

Savukārt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pants paredz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas obligāti veicamās un citas pārvaldīšanas darbības. Saskaņā ar minētā panta otro daļu dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) (turpmāk — uzturēšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, t.sk., dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts, ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības.

No minētā tiesa secina, ka dzīvojamās mājas kopējo komunikāciju, tostarp cauruļu un stāvvadu, tehniskā apsekošana, apkope un kārtējais remonts ietilpst pārvaldnieka - konkrētajā gadījumā atbildētāja – pienākumos.

Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām), ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašuma daļā.

Lietā nav strīda par to, ka kanalizācijas sistēmas stāvvads ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa, kā arī par to, ka atbildētājam uzdots pienākums to pārvaldīt.

Tādējādi, atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punkta noteikumiem, atbildētājai kā dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotājam jānodrošina pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība, nodrošinot dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumi Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" (turpmāk - noteikumi) ir izdoti saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta piekto daļu par pārvaldnieka obligāti veicamajām dzīvojamām mājas pārvaldīšanas darbībām. Noteikumu 3.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli nosaka vizuālajā pārbaudē. Pārbaudes faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā. Savukārt noteikumu 13.punktā paredzēts, ka reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude kanalizācijas sistēmai.

Lai arī atbildētājas paskaidrojumos apliecināts, ka pārbaudes veiktas, nekādi pierādījumi šāda fakta apstiprināšanai nav iesniegti, un tā kā pastāv strīds, vai atbildētāja šo obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību tika veikusi, Civilprocesa likuma 93.panta kārtībā bija jāiesniedz pierādījumi. Atbildētāja savus apgalvojumus nav pierādījusi, tādējādi fakts, ka tā veikusi kanalizācijas sistēmas vizuālu pārbaudi nav pierādīts.

Tāpat nav pamatoti atbildētājas celtie iebildumi, norādot, ka zaudējumi nav jāatlīdzina tāpēc, ka kanalizācijas stāvvads aizsērējis dēļ neatbilstoša piejaukuma – sadzīves atkritumiem.

Tiesas ieskatā, ja atbildētāja apgalvo, ka kanalizācijas stāvvadu aizsprostoja sadzīves atkritumi, tad veicot pārvaldnieka pienākumus, atbildētāja šo faktu ir noskaidrojusi, un secīgi pārvaldniekam bija jānoskaidro arī vainīgā persona, kas kanalizācijas stāvvadu izmantoja tam neparedzētiem mērķiem un to aizsprostoja. Tikai šādā gadījumā, iesniedzot pierādījumus par citas personas vainu, atbildētāja būtu atbrīvojama no zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma. Nav nekāda pamata pieļāvumam, ka pie šādiem apstākļiem radušies zaudējumi ir nejauši, un tie nevienam nav jāatlīdzina.

Atbildētājas iebildumi, norādot, ka tam nav piekļuves dzīvoklim Nr.8 /adrese/, no kura notikusi noplūde, ir tikai atrunas, jo pierādījumi, ka būtu bijuši šķēršļi kanalizācijas stāvvada apsekošanai vai minētā dzīvokļa apskatei, nav iesniegti.

Tādējādi konstatējama cēloņsakarība starp dzīvoklim nodarītajiem bojājumiem un ar tiem saistītiem zaudējumiem un atbildētājas vainojamu rīcību, līdz ar to pastāv Civillikuma 1775.pantā noteiktie zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi - atbildētājas vainojama bezdarbība, prasītājai nodarīti zaudējumi un cēloniskais sakars starp atbildētājas bezdarbību un zaudējumu rašanās cēloni.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve cēla iebildumus, par nodarīto bojājumu apjomu un līdz ar to aprēķināto zaudējumu apmēru, apšaubot SIA /Nosaukums A/ profesionalitāti, uzskatot, ka prasītājai jāiesniedz noslēgtie līgumi ar trešajām personām, ka jāiesniedz pierādījumi, ka remonts appludinātajā dzīvoklī arī veikts izmaksātās summas apmērā, jo atbildētājai nav jāuzlabo dzīvokļa stāvoklis. Tomēr visi iebildumi tika izteikti tikai pieņēmumu līmenī, un nekādi pierādījumi, kas tos pamatotu, netika iesniegti.

Tiesas ieskatā atbildētājai, atrodoties appludinātajā dzīvoklī un sastādot aktu, bija visas iespējas sīki fiksēt nodarītos bojājumus, tajā skaitā, apskatīt akvāriju, kura stikls pēc tāmes jāmaina, novērtēt žurnālu galdiņa bojājumus. Tiesa uzskata, ka atbildētājas pārstāvji aktā un SIA /Nosaukums A/ apskates protokolā norādījuši vienus un tos pašus bojājumus, tikai SIA /Nosaukums A/ norādījusi arī bojājumu novēršanai nepieciešamos resursus un to apjomu kvadrātmetros. Tiesai nav pamata apšaubīt SIA /Nosaukums A/ eksperta /pers. T/ kvalifikāciju. SIA /Nosaukums A/ reģistrēta būvkomersanta reģistrā ar Nr./numurs/, ko apstiprina pievienotās apliecības kopija.

Tiesa uzskata, ka tādējādi dzīvoklim Nr.3 /adrese/norādīto bojājumu novēršanai nepieciešami tāmē norādītie materiāli un darbi, un to apmērs un izmaksas atbilst aktā norādīto darbu novēršanai, un ir nepieciešami bojājumu novēršanai, jo atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu par citādu zaudējumu apmēru.

Nav pamatoti atbildētājas pilnvarotās pārstāves iebildumi, ka prasītājai jāpierāda, ka izmaksātā zaudējumu summa izlietota materiālu iegādei un dzīvokļa atremontēšanai pēc appludināšanas. To apstiprina judikatūra.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 29.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC - 322/2008 norādīts, ka Civillikuma 1772.pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu – tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā.

Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā (*skat. [5]).*

Savukārt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedumā lietā Nr.SKC-7/20016 izteiktas atziņas par mantas samazinājuma izpratni tās bojājuma gadījumā: „Jautājumā par tagadējas mantas samazinājuma izpratni gadījumā, kad zaudējumi radušies, piemēram, ķermeniskas lietas bojājuma dēļ, Senāts 1930.gada 28.novembra spriedumā norādījis - slēdzienu (vai ir nodarīti zaudējumi) nevar grozīt apstāklis, ka prasītājs prasa no atbildētāja tādu summu, kādu izmaksās nopostītās krasta daļas atjaunošana, jo caur to prasība nepārvēršas par prasību par nākotnē sagaidāmo zaudējumu atlīdzību. Šī nākotnē no prasītāja izmaksājamā naudas summa nosaka tikai tā zaudējuma apmēru, kas jau ir noticis, jo konkrētajā gadījumā caur krasta un ceļa sabojāšanu neapšaubāmi jau samazināta cietušā skaidrā manta, kādēļ prasītāja zaudējums kvalificējams kā zaudējums *damnum emergens* (*sk. Latvijas Senāta spriedumi (1918.-1940.), 12.sējums, Senāta Civilā kasācijas departamenta spriedumi. Rīga: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, Senatora Augusta Lēbera fonds, 1998, 99.-100.lp.*).

Šāds iepriekš minētās tiesību normas (atbilst Civillikuma 1772.pantam) iztulkojums palicis nemainīgs un ir nostiprināts kasācijas instances tiesas judikatūrā arī laika posmā pēc atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās (*sk., piem., Senāta 2008.gada 29.oktobra sprieduma lietā Nr.SKC-332 5.punktu, 2010.gada 21.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-117 8.punktu*).

To ievērojot, secināms, ka naudas līdzekļi, kas nepieciešami iepriekšējā mantiskā stāvokļa atjaunošanai, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis cietušā esošās mantas samazinājums, proti, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā. Tāpēc apstāklim, vai norādītais stāvoklis reāli ticis atjaunots, cietušajam veicot attiecīgus mantiskus ieguldījumus, nav izšķirošas nozīmes, un tas nevar būt pamats tiesību aizskārēja atbrīvošanai no civiltiesiskās atbildības jeb zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma (*skat. [11.2.2.]*).

Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus. Tādējādi tiesa atzīt, ka atbildētājas iebildumi par zaudējumu summas apmēru nav pamatoti.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pants noteic, ka apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa. Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Savukārt atbilstoši minētā likuma 40.panta pirmajai daļai apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir paredzēts piemērot kompensācijas principu.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 29.septembra spriedumu SKC-191 un 2013.gada 31.oktobra spriedumu SKC-428/2013*) un tiesu praksei, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 5828,12 euro apmērā, proti, neatlīdzinot PVN daļu, kā arī, ņemot vērā līgumā noteiktos pašriskus 140 EUR (70 EUR + 70 EUR) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no zaudējumu pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantā noteiktos procentu pieaugums ierobežojumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas izdevumi šajā lietā ir prasītājas samaksātā valsts nodeva 467,86 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu nosūtīšanu un piegādāšanu 4,70 EUR apmērā, kopā 472,56 EUR, ko arī tiesa piedzen no atbildētājas prasītājas labā.

Tiesvedība slaikā tiesas dokumentu nosūtīšanai un piegādāšanai kopā izlietoti 9,89 EUR, no tās 4,70 EUR iemaksāja prasītāja, iesniedzot prasības pieteikumu. Atlikusī summa 5,19 EUR izlietota no valsts līdzekļiem, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu 5,19 EUR tiesa piedzen no atbildētājas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu tiesa nosaka atbildētājai maksimālo termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.,42., 97.,189.-193.,195.,199., 204.[1], tiesa

nosprieda:

prasības pieteikumu apmierināt.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, juridiskā adrese Aleksandra Čaka iela 42, Rīga, LV-1011, par labu **AAS „BTA Baltic Insurance Company",** reģistrācijas Nr.40103840140, juridiskā adrese Krišjāņa Valdemāra iela 63, Rīga, LV-1010, **zaudējumus 5828,12 EUR, tiesas izdevumus 472,56 EUR**, **kopējo summu 6300,68 EUR** (*seši tūkstoši trīs simti euro un 68 centi*).

Piedzītā summa ieskaitāma AAS „BTA Baltic Insurance Company" norēķinu kontā LV90PARX0016356700003, kods LACBLV2X AS „Citadele banka".

Noteikt AAS „BTA Baltic Insurance Company" tiesību par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) **saņemt likumiskos sešus procentus no simta gadā** no zaudējumu pamatsummas.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, juridiskā adrese Aleksandra Čaka iela 42, Rīga, LV-1011, par labu valstij tiesas izdevumus - ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,19 EUR (*pieci euro un 19 centi*) apmērā, kas jāmaksā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija
Konta Nr.LV51TREL2190458019000
NMR 90001672316
Saņēmēja banka: Valsts kase
Kods: TRELLV22
Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Izskaidrot SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", ka valsts labā samaksu apliecinošs dokuments jāuzrāda/jāpiesūta Vidzemes rajona tiesas kancelejai, Rīgas ielā 2, Valkā, LV-4701 sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā, ja labprātīgi samaksa netiek veikta, piedziņa tiek nodota tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Vidzemes rajona tiesas (Valkā) kancelejā –

2018.gada 27.jūnija, apelācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese S.Dreija